

„Edinost“

I haja enkrat na dan, razun nedelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložne naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.) izven Trsta pa po 8 stotink (4 nč.)

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd. se računajo po pogobu

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglasi je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Izdajicam!

Naše slovensko javno življenje zadnjih časov se valovi viharno, se peni in poganja najhujših mehurjev. Peni se in pene — so umazane. Ni to še le od večeraj. In tako smo se privadili marsičemu in se ne čuimo tako lahko kakemu novemu pojavu, kakih novi umazani peni. Naučili smo se biti pesimisti in — fatalisti. Naučili smo se gledati z neko resignacijo tudi take stvari, ki sicer režejo v dušo. Kakor fatum, ki se ne da odvrniti, vsprejemljemo dan na dan pojave iz našega domačega življenja, ki pričajo, kako domači boj ubija slovenski patriotizem, kako strankarska strast podžiga narodno herostratstvo. Komaj da smo si začeli zidati hišo; varne strehe nimamo še nad glavo. A mesto da bi pridno zidali dalje, mesto da bi hiteli, da se bi čim prej vspenjala varna streha nad nami, vidimo, kako na vseh straneh stavbišča mrgoli gibčnih rok, ki podirajo v nervozni naglici, kar smo sezidali do sedaj z velikim trudom! Niti menijo se ne za to, kako nam gori skozi, kjer bi se morala vpenjati streha, varujoča našo narodno ekzistenco, toča že sedaj pada nanje, in tudi misel, kaj nam utegne prinesiti še le bodočnost, jim ne dela nikake skrbi.

Oni podirajo, in drugi, ki z rodoljubno skrbjo v srcu gledajo to početje, so obsojeni v obnemoglost: kadar vsako toliko povzdiguje svoj glas, naj bi se rojaki vendar enkrat streznili in zaustavili to sistematično samoubijanje, odgovor je — ciničen krah.

Ali kam smo zašli! Ali nimamo še dovolj skušnje, da slovenska ušesa so postala gluha za take rekriminacije?! Da se povrnemo torej k temu, kar smo hoteli reči: prečudnih in praznovrstnih stvari smo že doživeli, da bi se tako hitro čudili čemu in da bi nas moglo kaj presenetiti.

Obvarovani smo torej še precej pred desiluzijami. Večeraj pa smo bili vendar kruto presenečeni. Da bi v nas moglo pognati kalf tako narodno hermafroditstvo, da bi mogel kateri Slovence — bodi liberalce ali klerikalce, konservativce ali naprednjake — tako vreči od sebe vsako sled narodnega ponosa in se tako temeljito iznebiti vsakega zmisla ne le za čast in dostojanstvo naroda, ampak tudi za njega ekzistenčne pogoje v teh pokrajinah — ne, na to nismo mogli misliti. Prej bi bili mislili na svojo smrt, nego da se najde v Slovenceh človek, ki ne bi po dogodkih, ki so se vršili zadnje čase v Trstu, s patrijotičnim gnjevom in ogorčenjem odklanjal že misel samo na ka-

koršnjosi bodi nadaljno zvezo z ljudmi, ki so bili inicijatorji omenjenih dogodkov. Kamoli, da bi jih hotel celo brauti! Na kar nismo ni mislili, se je vendar zgodilo. Sedaj pa stojimo pred dejstvom, da je takih ljudi! To kruto presenečenje nam je prinesel zadnji »Primorski list«.

Da, zgodilo se je nečuvno: ta list ne le da skuša opravičevati najhujše sovražnike našega naroda, ki odrekajo istemu vsako pravo do ekzistence na tej zemlji, ki obsipljejo tržaške Slovence z najgršimi kalumnijami zato, ker nočejo zatajiti svoje krvi krutemu laškemu šovinizmu v prilog — ta list še proslavlja vrhu tega propovednike onega brutalnega načela o kladihu in nakovalu, proslavlja list, ki — v direktnem nasprotstvu z nauki krščanske vere — za namišljeno večino reklamira pravico do zatiranja in brutaliziranja manjšine! Ne, to je že več, nego narodno hermafroditstvo: to je efijalstvo, to je izdajstvo!

»Primorski list« bi hotel zasramovalec našega naroda in zanikovalec vsakega prava njegovega celo v cerkvi opravičevati, češ: da so žalili »v naglici«!! Tako torej! Tedne že se vrši krivična gonja po treh listih njihovih. Ta gonja je proračunjena, sistematična in zasnovana uprav peklenko rafinirano! Cele kolone polnijo, da opravičujejo nečuvno postopanje proti bratovščini sv. Cirila in Metoda. Vsi obdelujejo tema: da Slovenci v Trstu morajo molčati! Celo knjigo bi morali napolniti, ako bi hoteli zbrati ves zolč, ki so ga laški fanatični duhovniki zlili na pobožno slovensko družbo in proti vsakemu pravu tržaških Slovencev in ako bi hoteli predočiti, kako so katoliški duhovniki pozivali itak že razbeljeno italijansko ljudstvo na gospodarski boj proti Slovencev in celo na progiranje služkinj. Omejimo si torej in pogledjmo le ono številko »Avvenira«, v kateri je izrek, katerega bi hotel »Primorski list« opravičevati — z »naglice«. Dotična notica sama obseza dobro kolono in pol, če smo prav šteli, 142 vrst. Vsega skupaj, ker je v tem listu naperjenega proti Slovencev, je pa nad 600 vrst!! Vse to so gospodje pisali le »v naglici«!

No, »Primorski list« se ne zadovoljuje s tem, da hoče opravičevati izrek v »Avvenire«, da v Trstu je že sam slov. napis na cerkveni zastavi provokacija! Ne! V našem listu so duhovniška peresa dokazala na tako jasen in nepobiten način — da je fanatičnim Lahonom in odslej odkritim zaveznikom »Primorskega lista« kar sapo zapiralo — daje postopanje teh fanatikov v direktnem na-

sprotstvu z nauki cerkve in da so se ti fanatiki na neodpusten način zagrešili proti kerki in svobodi cerkve, da so izdali nje svobode in nje samostojnost, pozvavši policijo v cerkev, in da so tudi lagali gledé zastave bratovščine — sedaj pa ima »slovenski« list toliko žalostnega poguma, da te ljudi proglašaja za svoje sobojevnike »za katoliške resnice« in imenuje take liste »vrle«!!

S »Primorskim listom« nič več! Odslej bomo vedeli, da je to pač list, pisan na slovenskem jeziku, a da ni slovenski list! Sedaj pa se nam je obrniti na drugo adresu.

Vsakdo nam mora dati spričevalo, da smo se z ozirom na gorške dogodke ves zadnji čas vedli povsem nepristranski in smo prepustili goriškim bratom na obeh straneh, naj sami posrebljejo juho, ki so si jo skuhal. In tudi danes jako neradi stopamo iz rezerve. Ali moramo, »Primorski list« nas je prisilil v to se svojim nastopom za najstrupeneje sovražnike našega naroda.

Kakor ne dajemo pardona onim, ki mladenost do narodnih stvari ali celo nezvestobo hote opravičevati z »liberalizmom«, napredkom in »kulturo«, tako malo in še manje je dovoljeno odgovornim voditeljem naroda, da bi v imenu vere le tolerirali — da ne govorimo o podpiranju — izdajstvo! Še manje, pravimo, ko je notoriška resnica, da je v teh krajih gojenje narodne zvestobe jeden prvih pripomočkov za gojenje verskega čuta. Obrachamo se torej do one stranke na Goriškem, ki je gospodovalna med Slovenci, ker ima politični organ v svojih rokah, ki mora torej nositi odgovornost za politične dogodke in za usodo narodne stvari: obrachamo se do »Slovene« stranke z glasnim pozivom, da poda narodu manifestacijo, da bo isti vedel, kako sodi vodstvo naroda o nečuvnem pojavu v »Primorskem listu«! To je stranka dolžna narodu, sebi, svojemu imenu in poštenju in užaljenemu čutu bratov tržaških Slovencev!! To zahtevamo in bomo zahtevali, dokler ne dobimo zahtevanega odgovora!!

Politični pregled.

TRST, 14. julija 1900.

K položaju. Ozirom na izvajanja v »Neue Freie Presse«, da mora ministerski predsednik sedaj pred vsem gledati na to, da si ustanovi večino, praška »Politika« v svo-

nanjost navdaja človeka z občudovanjem; a na veliko žalost smo zvedeli od redarja, da se ista ne odpre ves dan, ker so bile ravno volitve in je bilo vse javno osobje zadržano in ni bilo nikogar, ki bi obiskovalec spremljal po dvoranah ter pazil na red. Obrnili smo se zopet proti Markovemu trgu in jaz sem odločno izjavila, da ne grem iz Benetek, če ne obiščem znamenitega stolpa za zvonove na oglu Markovega trga.

Šli smo torej, plačali ob uhodu vsaki po 20 centezimov ter se uverili, da v visoki stolp ne vodijo kake nerodne stopnice, marveč pripravna, z opeko tlakana pot, ki se polagano v kvadratnih serpentinah vzdiguje kvišku. Ko smo dospeli pod vrh, odprl se nam je krasen razgled. Pod nami se je v imponantni prostranosti raztezalo mesto, hiša tik hiše, kakor da so nasejane. Tam v daljavi se blišči zelenje ljudskega vrta, vso pestro sliko pa obdaja svetlikajoč se okvir — morje. Krog in krog so raztreseni manjši in večji otoki, ki molé iz plitvih zelenkasto-rujavih lagun. Žal, da tudi tukaj nismo mogli ostati toliko časa, kakor bi radi. Nazaj gredé smo srečali v sredini stolpa Čehov in Slovencev, in neko posebno čustvo me je navdajalo, ko

jem situacijskem poročilu z Dunaja pritrja tej misli, ali izjavlja z neobičajno odločnostjo, da brez čeških poslancev ne bo večine v parlamentu; in ker sporazumljenje med Nemci in Čehi ni možno, je možno misliti le na večino iz desničarskih skupin. Da bi zastopnikom naroda češkega vzeli besedo, to se ne posreči ni levici ni vladi.

Kakor rečeno, to poročilo je pisano v nenavadno odločnem tonu, in zveni kakor posebno svarilo na adresu gospoda Körberja.

Pa tudi nas Jugoslovanov ne sme puščati indiferentnih, ko bi nas izvestni krogi hoteli pahnuti od Čehov in zvabiti v daljno pustino, raztezajočo se med poljsko brezbriznostjo, Ebenhoch-Kathreinovimi nazori o enakopravnosti in Grabmayerjevo liberalno — zmernostjo!! Neki gospodje poslanci menijo v »Information«, da samo že zadosti žrtvovali za slovansko skupnost in treba, da enkrat mislimo le na-se. Dobro, izborno. To bi bil zdrav egoizem, ali s pridržkom, da nam bo že pomagano, ako le mi sami mislimo na-se! Kajti o tem ne dvomi pameten človek, da odtrgani od Čehov bomo imeli med bodočimi zavezniki dobrih in izkušenih — nasprotnikov. Bog jo razumi tako politiko, mi je ne moremo! Na Štajerskem pa je menda tudi ne umejo, kajti »Südsteierische Post« meni in mi beležimo z zadoščanjem: Meje slovenskimi poslanci izven Kranjske so pač vsevprek drugačnega menenja, nego je poslanec Vencejz.

Ebenhochijade vzbujajo občo pozornost in — veselost. Kakor znano, je mož meniti te dni v jednem svojih »menenj«, da je »najiven« oni, ki meni, da ne treba zakoniti nemščine kakor posredovalnega jezika. To je pač zopet rahel pojav tiste bolezni, ki grasira sedaj med Nemci sploh in ki ima svoje bazele v zgodovinski laži, da so Nemci ustvarili to državo in da so se drugi narodi pridružili njim! Tista bolezen nemška se imenuje domišljavost.

Tudi Ebenhocha se je prijala ta bolezen in ta slučaj treba šteti celo mej huje. On visoko gori na konju, drugi ob tleh. Najprej jezdi jedno svoje prepričanje, potem drugo, potem tretje, in kdor ne pritrjuje, da gospod Ebenhoh na vseh konjih dobro jezdi, ta je — najiven, ta jednostavno nič ne ve. Poslanec Perić pa jo je dobro pogodil, ko je odgovarjal, da nikakor niso »najivni« oni, ki se vpirajo uzakonjenju nemščine kakor posredovalnega jezika, marveč da niso psihološko nor-

PODLISTEK

Izlet v Benetke.

Zavili smo v prvo ulico in skoro potem sedeli pred neko manjšo kavarno. — Luksusa, da bi zajutrkovali v najimenitnejši beneški kavarni na Markovem trgu, smo se skromno vzdržali. — Komaj smo poseli, že je prišel k nam neki mož s pohabljenom nogo ter nam ponudil razglednic.

Kdo bi v Benetkah ne pisal razglednic! Z neko posebno, ležerno, rekla bi, aristokratsko gesto nam je vrgel na mizo šop dopisnic, potem pa takoj šel na drugo stran ulice, kjer se je razgovarjal z nekom ter se delal, kakor da sploh nima z nami ničesar opraviti.

— Kaka noblesa in šarmantnost! sem pripomnila gospej G.

Ko smo si izbrali vsak po ducat razglednic, poklicali smo prodajalec. V ceni ni pretiraval. Ko pa je gospa G. rekla, da bi nam smel — namesto, da nam da nekoliko centezimov iz lire nazaj — dati v nameček razglednico, je to storil brez opombe. Bogme, fin človek, ta benečanski proletarec!

Svoj denar sem takoj o prihodu v Benetke izročila v upravo prijatelja, kajti tisto

računanje z lirami in centezimi mi kar ni šlo v glavo. Tudi mi je bilo presuhoparno, ukvarjati se z računi. Na svoje hromo finančno stanje že zdavna nisem več mislila.

Iz kavarne smo šli takoj nazaj na Markov trg, in sicer v baziliko sv. Marka. Kdo še ni slišal o tej cerkvi in o umetninah, ki so nakopičene v njej?! Človeku je neumevno, kako so mogle človeške roke izvršiti vse to. Kamor pogledaš, kamorkoli se obrneš, povsodi vidiš nove krasote, nove umotvore iz vseh dob italijanske umetnosti. Na zidih in stropih ni nikjer videti ni za ped ometa: vse je pokrito s krasnim mozaikom in dragocnim marmorjem. Iz koliko tisoč in tisoč drobnih kamenčkov je sestavljen raznobojni tlak! Vse, vse, je v tej krasni cerkvi umetno, naj si je že izdelano iz kovine, kamena ali lesa. In koliko slavnih oljnatih slik diči oltarje in stene! Kdo bi si zapomnil imena vseh umetnikov, ki so sodelovali na tej čudoviti zgradbi. Kaka veličastvena ideja jih je vodila o tem velikanskem delu!

Žal, da nismo imeli časa, baviti se s posameznostmi.

Prišedši iz cerkve smo si hoteli pogledati slavno palačo dožev, katere divna zu-

smo se v slovitem beneškem stolpu spoznali bratje po rodu ter se pristrčno pozdravili z »živio« in »slava«!

Posameznikom ne dovoljujejo uhoda v stolp, to pa zaradi mnogih samomorov, ki so se tam že izvršili.

Prišedši se stolpa ustavili smo se zopet na Markovem trgu, kjer je bilo nešteto golobov. Ob vznožju visokega stebra za zastave — takih stebrov je po trgu simetrično razvrščenih več — sta sedela dva gospoda ter imela na rokah, ramah in okrog sebe vse polno golobov, ki so pobirali koruzo in riž. To zares lepo skupino je baš snemal neki domač fotograf.

Tudi jaz sem kupila koruze, katero v to svrhu prodajajo na trgu krošnjari, kakor pri nas slaščice. Nasula sem si turščice v pest ter se sklonila, in kmalu so mi golobje sedali na roko, kar drug na drugega, se suvali in odrivali, zobaje zrnje. Opazila sem mej njimi mnogo čisto mladih razmršenčkov; nekateri so bili celo pohabljeni na nogah in eden je imel celo zavit kljun, vse to pa jim ni kazilo slasti do koruze. Ljubki so bili, da bi jim človek kar glavice pogrizel.

(Pride še.)

malni oni, ki stavljajo zahtevo, ki je gola in nevdržljiva iluzija. Gospodu Ebenhochu je postreženo: gospod Perić mu je pojasnil, kdo da ni najiven, a kdo da je — nenormalen. Z gospodom doktorjem imamo seveda najiskrenejše sočutje, ko vidimo, da se je tudi njega prijela nemška epidemija.

Tudi mirna in konservativna «Südsteierische Post» ni mogla drugače, nego da se je pošalila z možem, ki ni — najiven. Mariborski list meni namreč, da Ebenhoch tira politiko bodočnosti. Misli pa da jako — hitro, ker ima za vsaki teden drug nazor. Z zadnjim nazorom Ebenhochovim bi bila »Südsteierische« zadovoljna, ako ne bi imela razloga — tako pristavlja hudomušno — za domnevanje, da je zopet že kje kaka redakcija tako srečna, da ima pred sabo kakov — nov nazor dra. Ebenhocha!!

Gospod doktor je res prava dobrota za te pasje dni! Da-li pa je tudi on sam zadovoljen z fenomenalnim učinkom svojih — ebenhochijad?!

Le po njem! Pišejo nam: Le po njem, saj je trdo uklenjen in se ne more braniti! Tako smo si mislili, ko smo čitali v nekaterih slovanskih listih nov napad na čast nesrečnega bivšega srbskega ministra Taušanovića!

Da istega nesrečnika napadajo Milanova glasila, je naravno, ker jim je ležeče na tem, da svet verjame v krivdo vseh mučnikov Milanovih! A, da temu človeku gredo na roko tudi poštena slovaška glasila, to nam je nedoumno!

Mi nismo za to, da bi se zakrivali resnični zločinci. Ali v takih slučajih, ko je krivda, če ne drugo, pa vsaj dvomljiva, moramo pač obžalovati take napade na nesrečne brate, ki so vrhu tega že toliko kolikor — mrtvi!

Tržaške vesti.

V slovo vrlému možu! Pišejo nam: Prošli četrtek zvečer je vzel odbor »Del. podp. društva« slovo od I. podpredsednika, g. dra. Ivana Zuccona.

Predsednik, g. prof. Mandić, je spregovoril približno tako-le:

Častiti odborniki! Danes se nam je posloviti od milega nam druga, našega I. podpredsednika, g. dra. Zuccona, ki nas zapušča in odhaja v svoj rojstni kraj, v našo Istro. Gospod doktor ni bil samo naš reden član, ampak je od svojega pristopa k našemu delavskemu društvu vršil tudi častno službo I. podpredsednika in nam je bil vedno pri roki, ko je društvo potrebovalo pravniškega sveta. Njega odhod moramo obžalovati tembolj, ker imamo tu v Trstu malo takih odličnjakov, ki bi se posvečali koristim naših delavcev.

Odborniki, kakor tudi vsi navzoči so s predsednikom vred ginjeni zaklicali: živio naš dični dr. Zuccon!

Gospod dr. Zuccon se je zahvalil v kratkih besedah na prisrčnem pozdravu. Zagotovil je navzoče, da, da-si oddaljen, ne pozabi na preprijazne svoje tovariše-delavce, ki se združujejo v vrlém »Delavskem podp. društvu«.

Mi pa mu kličemo na tem mestu, v imenu vseh členov »Delav. podp. društva«: Bog naj ga živi še mnogaja, mnogaja ljeta narodu v korist in nam v ponos!

Trgovinski minister baron Call je odpotoval sinoči z brzovlakom ob 8. uri 15 min. na Dunaj. Minister si je v Trstu ogledal svobodno luko, javna skladišča in Lloydov arsenal.

Zaključek šolskega leta na ces. kr. nemški ljudski šoli »Via Fontana«. — Statistika. — Izmed 1208 šolo obiskujočih otrok je bilo 327 Slovencev, 1 Srb, 1 Hrvat, 2 Čehi; Nemcev 190 — Italijanov 594. — Propalo jih je 241, to **cela četrtnina!!!** Vzrok temu je nemški učni jezik, katerega ogromna večina učencev ne ume! — Slovenščino kakor neobvezni predmet je obiskovalo 216: 63 deklic in 153 dečkov. —

Vzemimo torej, da je bilo res le 327 Slovencev! A to že znači tretjino vseh učencev, kar je vedno zadosti za lastno šolo, katere nam vlada nikakor noče dati. Vlada menda misli kakor tisti kalif, ki je obsipal svoje nasprotnike z darili, prijateljem pa se je le prijazno — smehljaj. Dal jim ni nič — in sicer zato ne, ker je vedel, da mu tako in tako ostanejo zvesti. — Nazadnje pa ni ukrotil nasprotnikov, a prijatelje je zgubil. — Prav radovečen sem, kaj bi rekli Liberčani, ako bi jim vlada dala češko šolo za nemške otroke. To bi bil špetakel! Mi pa smo — krotke ovčice!

Ker sem imel slučajno časa, sem preštel imena vseh učencev. Eto vam vseh: **943** imen slovenskih, 93 nemških in 172 laških in grških!!

Naši stariši bi morali, kadar vpisujejo svoje otroke, odločno zahtevati, da jih vodja zapiše za Slovence.

Stariši so krivi, ker ne pouče svojih otrok, kako naj odgovore vprašanju učiteljevemu, v katerem jeziku da obénujejo se svojimi stariši? — Ali oprostimo takim starišem! Revež oče prihaja truden od dela domov in ima tudi drugih opravil — Zamerim pa takim starišem, ki se imenujejo «olikance», a ne uče svojih otrok materinega jezika.

Žalostno je, neizrečeno žalostno je, da je celó mož, ki hočejo igrati celo neko ulogo v javnem življenju naroda, ki pa pošiljajo svoje otroke v samonemške šole, v nadomestilo pa imajo doma v rodbini — laški obévalni jezik. In potem se še jočemo, da nas povsodi tepejo.

Kraševac.

Kmetijska družba za Trst in okolice vabi na redni občni zbor, ki bo jutri v nedeljo dne 15. julija 1900. ob 9. uri predpoludne v prostorih »Slovanske Čitalnice« (ulica San Francesco št. 2) se sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 5. Posameznosti. K obilni udeležbi vabi

O d b o r.

Cvetke nemškega radikalizma na drž. gimnaziju. Ker je bil pred kratkim zaključek na tržaškem gimnaziju, ne bi škodovalo, ako objavim nekoliko cvetk nemškega radikalizma, vladajočega na tem zavodu. Profesorji so — kakor je bilo že omenjeno — skoro vsi Nemci, in v njih postopanju jih podpira ravnatelj. Ob vsaki priložnosti postopajo proti Slovanom ter tirajo nemško politiko. Posebno zadnja leta pošiljajo na tuk. gimnazij le mlade in strastne nemške radikale.

Kakor vsako leto, so slovenski dijaki tudi letos vložili prošnjo na direkcijo, da bi jim znižali vožnino na železnici. Večina njih so si izvolili pot do Ljubljane. Tem povodom pa se je izrazil neki profesor: «Was wollen diese Kerle in Laibach; sie haben schon wieder irgend eine Demonstration in Sinne». Kakor da bi bila Ljubljana nemška ter da bi hodili mi demonstrirati proti Nemoem!

Ob neki drugi priliki je govorilo nekaj Slovencev v razredu v svoji materinščini. Neki profesor, začuvši to, je začel kričati, češ: «Nacl. Russland sollen sie gehen, wenn sie russisch sprechen wollen!» Baš isti profesor je dal trem Slovincem ponavljalni izpit, Italijanu pa nobenemu, da-si so bili poslednji vrednejši tega, nego pa Slovinci. Da izpuščajo Slovane iz zgodovine, je umevno ob sebi. Tudi tukaj ne bi škodilo, ako bi se naši odločilni krogi, kakor v Gorici, potegnili za slovenske dijake.

Zopet nekaj »malenkosti«. Malenkosti so pri nas tako važne, da jih ni za trenotek ne smemo puščati izpred oči. Vzlasti na naših poštah imamo vse polno takih malenkosti, katere moramo grajati. Ali grajati moramo tudi naše občinstvo, ki često daje samo povoda za take malenkosti. Malenkost sicer, ali vendar hiba je, da n. pr. listonoše na nevročljiva pisma pišejo svoje opazke le v laškem jeziku, in sicer tudi tedaj, ko je naslov slovenski!

Še hušja hiba pa je, ako slovenski rojaki pišejo svojeem v Trst — v laškem jeziku in delajo tudi laške naslove. Nočemo moralizirati, nočemo govoriti o dolžnosti do svojega naroda, ampak povdariti hočemo le, da je tako početje tudi grozno nepraktično in naravnost nezmislno. Znan nam je slučaj iz najnovjših dni, ko je neki Slovenec pisal sorodnikom v Trst pismo v taki italijanščini, da je naslovljenec nikakor ni mogel umeti, a tudi drugi, katerim je pokazal pismo, niso mogli razvozlati tiste — kolobocije.

Pismo sicer ni doseglo svojega namena, ali laški naslov bi bil lahko in eventuelno dal vsaj navidezno opravičenje za kake laške opazke. Mož od nekje s Primorskega ni koristil ni sebi ni sorodniku, pač pa taki bedaki — Bog nam grehe odpusti — škodujejo ugledu našemu in narodni stvari, dajajo nam neprijaznim uradnikom nekakov absolutorij za vse grehe, ki jih počenjajo proti nam, in dajejo našim nasprotnikom podatkov, da morejo tem laglje falzificirati značaj dežele, oziroma jej odrekati slovenski značaj.

Ne manje graje so vredni tudi oni, ki pismo pišejo slovenski, naslov pa laški ali nemški! Čemu to?! To je naravnost žaljivo,

ker s tem priznavamo, da se sramujemo svojega jezika pred javnostjo, in priznavamo nekako, da je naš jezik k večjemu dober, da se tako na skrivnem, ko smo med sabo, na štiri oči, pomenimo med sabo, da ga pa sami ne smatramo vrednim pravice v javnosti.

Vse to so morda malenkosti; ali grde, jako grde malenkosti, ki sestavljajo velik — madež. In dokler slovenski rojaki temeljito ne odpravijo takih madežev — in imamo jih mnogo na vseh straneh — ni misliti, da bo bolje. Ne bodimo tako nespametni in ne pričakujmo, da nas bodo spoštovali drugi, dokler se ne spoštujemo — sami! In ne pričakujmo, da bodo imeli respekt pred nami sovražniki — bilo-li v uradniški uniformi ali pa drugod v javnem življenju — dokler se jim sami mečemo pod noge!

Kakor pred 100 leti! Pišejo nam: Zadnjič Vam je nekdo tožil o neznosnem smradu, ki izpuhteva iz kanala na koncu ulice Giuliani. Danes moram jaz povedati, da se nam, ki bivamo v ulicah Rigutti in Bergamaseo, ne godi nič bolje! Kanalizacije ni ali pa ne odgovarja potrebam, ker drugače bi ne bilo tega neznosnega smradu, ki ga moramo uživati noč in dan!

Velika sreča je za Trst, ako ne nastane kaka epidemična bolezen, ker zraven smradu nam primanjkuje tudi — vode!!

Kakor našim pradedom, tako vozijo še danes vodo v sodih vse doli po ulici Molin a vento! Srečna žena, ki jo je vdobila dva škafa, kar pa tudi nikakor ne zadostuje za mnogoštevilne družine in se potemtakem le povečuje — smrad!

Naš magistrat ima denarja, da kupuje zemljišča, kje gori na stari cesti, od katerih ne bo mesto imelo nikdar dobička, ima denarja, da kupuje »Zeleni hrib« za več nego je vreden, nima pa, oziroma noče imeti denarja, da bi prebivalstvu preskrbel prepotrebne vode in kanalizacijo!

Angleško brodovje v Trstu. Sinoči so zaključili svečanosti, prirejene angleškemu in avstrijskemu brodovju z dinéjem, ki ga je priredil namestnik grof Goëss v čast angležkim in avstrijskim častnikom in drugim dostojanstvenikom.

Danes ob 5. uri zjutraj so se odpeljale angleške ladje in sicer druga devizija, 15 ladij, katerim zapoveduje rearadmiral lord Charles Beresford na Reko, nekaj ladij in torpedovk ob dalmatinski obali, a večina v Benetke. Naša eskadra je spremljala angleške vojne ladje do Reke. Tam ostanejo Angleži do 19. t. m.

Požar je nastal predsinoči v nekem stanovanju v hiši št. 9. ulice Guardia. Zgorela je omara z obleko. Škoda znaša kakih 400 kron. Gasilci so preprečili nadaljno nesrečo.

Otroci in kamenje. Neki deček je ranil s kamenom 3-letnega Henrika Zelenka iz ulice Capello št. 5, na levim očesom. V zavodu »Igea« so mu podelili potrebno pomoč.

Padel je na cesti ter se nevarno poškoval 63-letni Evgenij Virola. Zavod Treves ga je obvezal in poslal v bolnišnico.

Porotno sodišče tržaško je sklicano v redno zasedanje dne 10. septembra t. l. ob 9. uri zjutraj.

Pes je ugriznil včeraj 54-letnega Frana Zucca iz ulice S. Francesco št. 14. Na zdravniški postaji so mu podelili prvo pomoč.

Aretiranje. Včeraj so vsled brzojavke županstva v Pulji aretirali tukaj 34-letnega dninarja Ivana B. iz Buj, ki je bil svoji soprogi vzel 200 kron ter je žnjimi in z neko — ljubico pobegnul v Trst. Parček so dobili v ulici Pozzo del mare, od koder je moral Ivan v ulico Tigor.

Dražbe, premičnin. V poned. dne 16. julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Giulia 32 in v ulici Margherita 1, pohištvo; v ulici Farneto 7 in 10, stroji in oprema v zalogi; v Rocolu 418, vol.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 24.7, ob 2. uri popoldne 26.2 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 759.3 — Danes plima ob 11.10 predp. in ob 10.6 pop.; oseka ob 4.24 predpoludne in ob 4.18 popoldne.

Pevsko društvo »Zarja« v Rojanu se udeleži procesije sv. Rešnjega Telesa dne 15. t. m. — povodom praznika sv. Mohorja in Fortunata — korporativno in z zastavo.

Popoldne pa bo v gostilni konsumnega društva v Rojanu pevski zabaven večer. Začetek ob 6. uri. Občinstvo je najljubšeje vabljen na to zabavo.

Vabilo na šolsko slavnost, ki jo priredi slovenska dekleška šola družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu povodom zaključenja šolskega leta jutri, dne 15. julija 1900, ob 5. uri zvečer v šolskem vrtu, v ulici Giuliani št. 28. Vspored: 1. Kocijančič: »Majnik«, pesem. 2. W. Pailler: »Šalica kave!«, šaloigra v 1 dejanju, 3. F. Abt: »Jutrjanca«, pesem. 4. W. Pailler: »Sv. Julija«, žaloigra s petjem v 4 dejanjih. Med posameznimi dejanji bodo pele učenke: 1. C. Greger: »Planinaria«. 2. * * * »Popotnik«. 3. I. Stern: »Hrepenenje«. 4. Cesarska. Po predstavi bo domača zabava. Vstopnina na veselico 25 nč., za otroke 10 nč., sedeži 20 nč. — Ker je čisti prihod namenjen za šolske potrebe, ne stavljajo se meje dobrotvornosti ter se sprejme hvaležno vsak dar.

Priporočamo tržaškim slovenskim krogom, da se udeležijo te znamenite veselice ter se na svoje oči osvedočijo o uspehih slovenske dekleške šole. Med igralkami bodo tudi nekateri, ki so izdelovale zastavo bratovščine sv. Cirila in Metoda. Oj, da imamo svojih slovenskih šol, kako krasna bi bila naša bodočnost! Slovenci, na noge! Bodočnost je naša!!

Ciril-Methodijski dar. Mlada botra Milka Svetkova na botrinjah »pri rumeni hiši« v Barkovljah nabrala 27 kron. Zahvala za to nabrano svoto gre najprej očetu novokrščene Ljudmile in Stanislave, g. Antonu Martelancu, potem pa vsem č. c. gostom.

Javna dražba. V četrtek, dne 19. t. m. ob 10. uri predpoludne se bo vršila v skladišču II., v II. nadstropju tukajšnjega južnega kolodvoza javna dražba različnega nedvignenega blaga.

Predmeti se oddajo onemu kupeu, ki ponudi največ; pod kljeno ceno se ne bo prodajalo. Vsak kupec mora vkupljeno blago takoj odnesti.

Seznam posamičnih na dražbo došlih predmetov, je razložen v atriju južnega kolodvoza.

Ciril-Methodijski dar. Ženski podružnici so darovali g. kapelan Zupančič 2 K, g. Grablovitz 1 K, g. Ponikvar 2 K, g. Negode 1 K, g. Mikeluc 1 K, g. Jakob Prhavec 2 K.

Za šolski vrtec v Rocolu je podružnica prejela od »Tržaške posojilnice in hranilnice« 150 kron. Presrečna hvala vsem!

Slovansko pevsko društvo naznanja, da priredi dne 5. avgusta t. l. popoldne veliko veselico s petjem, godbo in umetelnimi ognji in sicer na vrtu šole družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu.

Omenjeno pevsko društvo slavi letos desetletnico svojega obstanka. Žalibog ni moglo najti v mestu nobenega primerne lokalne ali gledališča, kjer bi bilo moglo na primereno slavnosten način praznovati ta pomemben dan. Iz istega razloga je moral odpasti tudi vsakoletni koncert v zimskem času. Radi tega priredi, kakor omenjeno, svoj koncert dne 5. avgusta t. l. in prosi bratska pevstva društva, naj to naznani vzamejo blagohotno na znanje.

Društvenim pevcem naznanja odbor, da bodo redne pevske vaje vsaki tork in petek zvečer ob 8¹/₂ uri v prostorih »Del. podp. društva«, in sicer pričeni s torkom dne 17. t. m.

Vesti iz ostale Primorske.

× Javna zahvala. Blagorodna gospa vdova Miklavčičeva iz Trsta, podarila je podpisnemu o priliki pogreba njenega blagega soproga za tuk. ubožno šolsko mladež lepo svoto od 100 K.

Za ta velikodušni dar izreka podpisani blagej gospej najsrčnejšo zahvalo v imenu šol. vodstva, tuk. prebivalstva in uboge šolske mladine!

Pokojnik je bil že več let sem velikodolnik tukajšnji ubožni šolski mladini. Zanimal se je vedno za šolski napredek in napredek tuk. ljudstva. Da mu je bil ta divno-romantični kraj zelo pri srcu, dokazuje dejstvo, da mu je zadnja želja bila v življenju, naj se njegovo truplo prepelje k večnemu počitku na škočijansko pokopališče, kar se je tudi zgodilo 2. dne t. m.

Plemenitemu pokojniku bodi večni mir in pokoj, blago gospo in otročiče naj pa tolaži vsegamočni Bog!

Šolsko vodstvo v Škocijanu, dne 10. julija 1900.

Albin Štrekelj, vodja.

× Pevsko-bralno društvo »Ili-rija« pri Pobegih priredi svojo drugo veselico dne 29. t. m., to je na zadnjo nedeljo t. m., in ne 22., kakor je bilo objavljeno po pomoti. Pevska društva v koperski okolici, katera želé nastopiti na odru, naj blagovolé naznaniti imena pesmi odboru »Ilirije« do 20. t. m., da bo mogoče pravočasno sestaviti in razposlati veselilni vspeled.

× Zgubljen čas. Na drugem mestu priobčujemo, kako je županstvo v Malem Lošnju pisalo v Videm veliko etnografsko laž, da so v Istri jezik in vsi običaji izključno italijanski. Te dni pa je bil v Trstu shod pešice italijanskih županov, ki so se posve-tovali, kako bi v Trstu ohranili to veliko laž!! Gledé na ta shod laških županov istrskih iz-va-ja celo laški »Avanti«, da je kratko malo zgubljen ta čas, ki ga tratijo s takimi prizadevanji. Izvajanja v »Avantiju« se sicer gibljejo v smeri, da prihajajo do znanih »socijalistiških« zaključkov tega lista. Nič ne de! Nam je glavno pripoznanje, da propagatorji »italijanstva« Istre — lažejo!

«Avanti» pravi, da italijansko politično društvo za Istro hoče še vedno navduševati mase za narodno idejo, ali ne za »narodno« v pravem pomenu besede, ampak le za italijansko narodno idejo. Ali zastoj je to prizadevanje, v kolikor se obrača do mase druge narodnosti. Na tem polju ni več uspehov za takomenovane liberalce v Istri. Mase da so socijalistiške. In tudi oni sloji delavcev po mestih in na deželi, ki se ne zavedajo tega, delajo vendar za idejale socializma. Potrebe, bede, socialne krivice, zanemarjanja stoletij in kapitalistiško zatiranje stoletij da so združile delavce v skupne aspiracije. Če se kdo imenuje liberalca, a tira politiko razdvajanja narodov, je toliko, kakor da se kdo, ki je črn, imenuje belega.

Zato je rečeni list uverjen, da laški županje Istre le brez potrebe tratijo svoj čas, ko se pehajo in pote za ohranjanje dosedanje politike političnega društva italijanskega za Istro. To politiko da treba premeniti popolnoma.

Vesti iz Kranjske.

* Ljubljanska statistika. Naj-novejši zaznamek naročnikov državnega telefonskega omrežja izkazuje, da je v Ljubljani 159 telefonskih postaj. — Numeriranih biciklov pa je sedaj v Ljubljani 1878. Ni čudo torej, da se skoro vsaki dan dogaja v Ljubljani ali okolici kaka večja ali manjša »kolesarska« nesreča.

* Prijet prisiljenec. Ubeglega prisiljenca Jožefa Aura so orožniki prijeli v Kranju ter ga pripeljali v Ljubljano.

* »Glasbena Matica« v Ljubljani je imela dne 12. t. m. zvečer svo redni občni zbor. Iz poročila v »Slov. Narodu« posnemamo, da je Matičino šolo obiskovalo 256 rednih in 42 izrednih učencev in učenk. Šolski zbor je štel nad 160 gojencev. Matica namerja ustanoviti oddelek za orkestralno glasbo, haker hitro bodo gmotna sredstva dopuščala to. A sedaj je ta odlični slovenski glasbeni zavod v gmotnem oziru na kraju propada. Društveni dolg znaša 87.183 K 79 st., od katere svote je 75.000 kron vknjiženih na društveni hiši. Društvo mora torej propasti, ako se ne zvišajo subvencije, in ako se ne odpiše državno potresno posojilo. »Glasbena Matica« deluje že 28 let kot literaren, 18 let kot šolski in 9 let kot koncertni zavod in ima sedaj 10 častnih, 73 ustanovnih in 958 rednih členov. Za društvene predsednika je bil izvoljen namesto dra. Ferjančiča, ki je predsedništvo odklonil, g. Anton Svetek. Upamo, da si ta odlični narodni zavod tudi v gospodarskem oziru opomore v toliko, da bo lahko širil svoje vrlo delovanje po potrebi. To želimo iz vsega srca.

Vesti iz Štajerske.

— Nesreča. V Kostrivnici je o obiranjju črešenj ponesrečil 70letni starček Blaž Šket po domače Pust. Pal je z drevesa ter bil takoj mrtev.

— Umrla je v Polzeli posestnica tamosnje graščine Šenek, Marija pl. Pongrac.

— »Giftnega« »Štajerca« je zadel prva neljuba zapreka. Urednik je baje že zagnal puško v koruzo ter odstopil od uredništva. Menda se ni čutil poklicanega, da bi stal na čelu tako velikemu in modernemu in — kaj ne, graška tetka? — dostojnemu časopisu — katerega čitatelje baje ni mogoče zadovoljiti z drugim, nego »giftnimi krotami«. »Štajerec« je namreč serviral te dni svojim

občudovanja in usmiljenja »vrednim« slovenskim naročnikom spis o — »giftnih krotah«. Dober tek! Mož je prav storil, da je šel, saj je dokazal, da je zdel za življenje — mej Kitajci!!

Književnost in umetnost.

Zbrani spisi Janka Kersnika. Gosp. Lavoslav Šwventner v Ljubljani, ki je izdal že več izvršnih slovenskih del v krasni opremi, je začel izdajati zbrane spise Janka Kersnika in sicer v zvezkih po 2 K 50 st., po pošti 20 st. več. Prvi zvezek, ki obsega roman »Cyklamen« je izšel pred kratkim v krasni zunanji opremi. Vsega bo 8 do 10 enakih knjig. Slika na platnicah je izvrstno napravil slovenski umetnik Vavpotič v Parizu. Janko Kersnik je poleg Jurčiča pač najboljši slovenski romanopisec, ki nam je z večšo roko izvrstno narisal življenje v manjših krajih po deželi. Človek čita njegove spise s pravo slastjo od početka do zvršetka. Hvaležni moramo biti torej vrlemu in vsega priznanja vrednemu gospodu založniku, da nam je preskrbel tako krasno izdajo Kersnikovih spisov. Uverjeni smo, da bodo Slovenci z vso gorečnostjo segali po teh knjigah in to tem bolj, ker je Kersnik jeden najboljših naših literatov in bi njegovi spisi ne smeli manjkati v nobeni slovenski zbirki knjig. — Spise urejuje sin prof. Levca, g. Vladimir Levce. Pokažimo torej, da vemo prav ceniti vrednost svojih književnikov s tem, da kupujemo njihove dela.

Brzojavna poročila.

Imenovanje.

DUNAJ 14. (K. B.) »Wiener Zeitung« priobčuje: Poljedelski minister je imenoval inženjerja-asistenta avstrijske planinske montanne družbe v Neuburgu, Frana Časteka, fužinskim mojstrom na rudarskem ravnateljstvu v Idriji.

O naši mornarici.

DUNAJ 14. (K. B.) Glasom brzojavne vesti je cesarska vojna ladija »Cesarica in kraljica Marija Terezija« prispela večeraj v Colombo, kjer ostane tri dni. Nadalje odpluje v Singapore. [Na krovu je vse zdravo.

Naredbe na podlagi §. 14.

DUNAJ 14. (K. B.) »Wiener Zeitung« priobčuje cesarsko naredbo na podlagi § 14. o vporabi delnih zadolžnic deželnega posojila, ki jih ima izdati mejna grofija istrska, v plodonosno nalaganje ustanov, glavnic mladotnikov in podobnih kapitalov. Nadalje priobčuje naredbe pravosodnega ministerstva, s katerimi se snujejo obrtna sodišča v Pragi, Plznu, Toplicah, Oustih n. L., v Gradeu in Ljubnem.

Nesreča na Gorah.

LIENZ 14. (K. B.) Večeraj je na gori Grossvenediger v bližini »praške koč« plaz zasul dva turista; oba sta mrtva.

Iz pariške razstave.

PARIZ 13. (K. B.) »Agence Havas« omenja k vesti današnjih jutranjih listov, da so v veliki razstavi našli dva zaboja z dinamitom, da sta to bila dva zaboja smodnika za razstreljanje, katere je menda kdo ukradel, ko se je še delalo, ter skrnil v pritličju, da bi ga pozneje odnesel.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 13. (K. B.) »Reuter« javlja večeraj iz Capstadta: Maršal Roberts je umaknil proglas, ki je omejeval obratovanje rudnikov v Johannesburgu. Kjer je potrebno, se izdajajo dovolila, da se sme zopet delati v rudnikih ter olajšujejo nabavljanje premoga in delavcev. Več rudnikov je začelo zopet delati.

Ustaja na Kitajskem.

BEROLIN 13. (K. B.) Posebna izdaja vojaškega tednika priobčuje imena oseb, določenih za vodstvo vzhodno-azijskih ekspedicijskih čet. Voj je sestavljen iz dveh brigad pešcev; vsaka brigada šteje dva polka, vsaki polk dva bataljona; nadalje tvorijo ekspedicijski voj en polk konjenikov, en polk poljskega topništva, en bataljon pionirjev, tehnične čete in trén.

BEROLIN 13. (K. B.) »Wolff« javlja iz Londona: Glasom verojetnih vesti je na kopnem med Korejo in Kitajem pretrgana vsaka brzojavna vez. Isto velja glede zveze med Čifu-om in Shanghai-om. Za to morajo sedaj spravljati brzojavke iz Takua v Chemulpo, odkoder jih čez Japonsko pošiljajo v Singapore. To provzročuje seveda veliko zgubo časa.

WASHINGTON 14. (K. B.) Brzojavka amerikanskega generalnega konzula v Shanghaiu Goodnowa o obstreljanju poslanstev v Pekingu dne 7. julija je provzročila tukaj veliko potrtost. V državnem oddelku so prepričani, da so poslaniki mrtvi.

Brzojavka amerikanskega konzula v Kantonu javlja, da je Li-Hung-Čang opustil potovanje proti severu. V sredo je tukajšnji kitajski poslanik Vu-Ting-Fang oddal šifrirano brzojavko državnega tajnika Haya amerikanskemu poslaniku v Pekingu ter je obljubil da izposluje odgovor, ako je poslanik še živ.

BEROLIN 13. (K. B.) »Wolff« javlja večeraj iz Kantona: Li-Hung-Čang je dne 6. julija po kopnem cesarski sprejel ukaz od dne 17. junija, ki pozivlja vse guvernerje, da nemudoma pošljejo čet v pomoč proti ustašem. Tem prištevajo vsekako tudi prince Tuana. Li-Hung-Čang hoče vsled tega ukaza, ki je gotovo pristen, poslati v Peking nekoliko tisoč mož. Tudi ostali guvernerji pošljejo menda vojakov.

Trgovina in promet.

Trgovina z jajci.

Nemški konzul v Kajiru poroča, da je Egipt izvozil lani 30.000 zabojev po 1440 jaje, a letos že 50.000 zabojev. Cena se je gibala od 50 do 98 frankov za 1000 komadov. Ako računimo le najnižjo ceno 50 frankov, je Egipt to leto dobil za jajca 3.600.000 frankov! Največo količino so izvozili v Liverpool, potem na Francosko in Avstrijo. Iz večine so se jajca uporabila v raznih tovarnah, zlasti v izdelovanju suharja (prepečenca, dvopeka, evibaka). Ako pomislimo, da je v Egiptu malo lesa, da se vse gradivo za zaboje dovaža iz tujine ter da iz Egipta potrebujejo jajca najmanj 12 dni, da pridejo na omenjene trge, moramo uvideti, da ta trgovina, če je Egipčani ne opuste o tako neugodnih razmerah, mora donášati znatne nagrade za razmerno lahek trud.

Tu bi bilo zopet polje za slovenske gospodarje in trgovce! Navidezno je trgovina z jajci le malenkost, a če bi se je kdo oprijel sistematično in energično, donášala bi slovenskemu ljudstvu in slovenskim trgovcem lepe koristi. Naj omenimo tukaj, da je v tej stroki navada, da je v vsakem zaboju po 1440 jaje. Seveda jih je treba zložiti in zaviti tako, da pridejo zdrava, kamor so namenjena. Nekateri trgovci uporabljajo v to svrhu lesno volno, ki je po ceni, mehka in lahka. Tudi v mehko slamo (n. pr. ovseno) jih lahko zavijamo. Drugi rabijo debel skle-

jen papir (kakor so platnice knjig). Vsako jajce leži v svoji celici ter se ne more lahko streti, tudi če prevrne te zaboje.

Frankiranje pisem.

Kljubu obvestilu, da je pristojbina za pisma, namenjena v tuje države, zvišana od 20 na 25 stot., opažajo se še vedno slučajji, da se navedna pisma frankujejo samo z 20 st. za vsaeh 15 gramov teže. Vsled tega je plačati prejemniku taeih pisem dopolnilni znesek pristojbine in predpisano globo.

Opozarja se torej vnovič, da pristojbina za pisma v mednarodnem prometu (izvzemši Bosno, Herecegovino, Nemčijo, Srbijo in Črnogoro) znaša 25 stot. za vsaeh 25 gramov teže.

Glasom sporočila poštne uprave severno-amerikanskih držav.

je po tamošnjih predpisih zabranjeno izročevati strankam inozemske pošiljatve, ki obsejajo loterijske oglase. O tem se obvešča občinstvo. —

Denarni trg.

Na dunajskem javnem trgu so dne 11. t. m. notirali bančni akcepti prve vrste 4 1/16 % — V Berolinu je znašal zasebni diskont istega dne 4 %.

Jutri popoldne ne zabite na veselico »Slave« pri sv. Mariji Magdalenii spodnji, na katero pride tudi mnogo bratov Istranov!

OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC
pri cerkvi Sv. Petra (Piazza Rosatio pod ljudsko šolo) priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke. Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu. Odposiljatev je poštine prosta. Prevezema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah. Za mnogobrojne naročbe se priporoča **Josip Stantič** čevlj. mojster

Varstvena znamka: SIDRO.
LINEMENT. CAPSICI COMP.
iz Richterjeve lekarne v Pragi pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo dobiva se po 40 novč., 70 novč. in 1 glđ. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to splošno priljubljeno domače sredstvo vedno le v origin. steklenicah z našo varstveno znamko »sidro« iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelki. Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi. Elizabethno ulice 5.

Poslavljam:
Ostavljam tvoj da se preselim v Trst, svoj rojdeni kraj hliedom, svim prijateljem i znansom u do sadašnjoj postojbini najsrdačniji:
S Bogom i zdravstvuj!

Trst, 7. julija 1900.

Dr. Ivan Zuccon.

Omnibus k vsakemu vlaku.

Restaurant Hôtel Sušak Kavarna

Obed po 1 krono. — Večerja po 60 vin.

Poleg abonementov je podpisano ravnateljstvo nvedlo tudi **izdajo blokov**, veljavnih za željeno dobo za obede po ceni ene krone. Vsak dan raznovrsten in obilen **menu**.

Izborna bela vina iz slavnoznanih kleti prav. grofa Nikole **Podrinskega v Zagrebu**.

Domače vino prve vrste iz Meje je vedno v veliki izbiri liter po 1 K. 20 vin.

Dalmatinska najizbranejša vina v butiljah po vin. 40, 60 in 1 K.

Opozarjajo se p. n. gospodje obiskovalci posebno na slovite marke **Solinsko** in **Kastelanski Orljenak**. Pristaa **Vodica** iz Bakra, lastnega pridelka, po 2 K. butiljka.

Plzensko pivo iz prve delniške pivovarne v Plznu po 64 vin. liter.

RAVNATELJSTVO.

Elegantne sobe od K 1.20 naprej.

Velika dvorana za koncerte in gledališke predstave

Električno razsvetljen vrt.

Balincaje in Lawn-Tennis.

Omnibus k vsakemu vlaku.

Morsko kopališče Pecinč.

Od hotela do tveh kopališč 5 in 10 minut daljave.

